

ESTAR AMB JESÚS

FRA JOSEP MANUEL VALLEJO

Normalment entenem la vida cristiana com una crida al seguiment de Jesús, a l'eixamplament del Regne, a la germanor amb els pobres, a compartir els béns, a l'apostolat... Però hi ha una dimensió que no es té massa en compte a la pràctica i és fonamental: Estar amb Jesús, viure amb Ell, intimar amb Ell. Els cristians som els qui estem amb Jesús (Mc 3,14), vivim amb Ell, hi parlem sovint, som amics..., perquè, com diu Mariola López: "...Lo que importa no es lo que hacemos sino lo que irradiamos..."¹. I per irradiar hem d'estar plens de calor, de tendresa, de pau... I això sols s'assoleix en relació amb Jesús. Passar temps llargs amb el Senyor, deixar-se il·luminar per la seva mirada, sentir a l'oïda la seva Paraula, reposar el rostre en el seu pit..., és la condició per irradiar fascinació per Jesús, enamorament de la seva Persona, encant de ser el seu íntim.

"No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona"².

Hi ha textos de l'evangeli que ho mostren molt clarament:

• **Els deixebles de Joan Baptista (Jn 1,35-51)**. Segueixen Jesús a una indicació del seu mestre i li demanen: "¿On habites, on t'estàs, on és el lloc de la teva Presència?, - "Veniu i ho experimentareu"... "I esti-

gueren amb Ell tot el dia..." Us imagineu tot un dia a casa de Jesús, parlant amb Ell, prenent el té, escoltant-lo, fent llarga sobretaula.... De resultes de l'experiència, surten corrent a explicar-ho als altres, a explicar com de bé s'està amb Jesús.

• **Marta i Maria (Lc 10,38-42)**. A la casa de Betània, Jesús s'hi hostatjava sovint. Maria l'escolta, Marta feineja a la cuina. Marta no és criticada per treballar sinó per estar atabalada per moltes coses, quan només una és necessària. Maria escoltant i acollint Jesús, ha escollit la millor part, la que pacífica, sacia i omple de joia. Després, qualsevol cosa que faci, la farà plena del Senyor i irradiarà amb el seu rostre la fascinació per Jesús als qui l'envoltin. Marta treballa molt volent donar coses a Jesús, però irradia nervis i torbació.

• **Els deixebles d'Emaús (Lc 24,13-35)**. Els deixebles decebutos perquè esperaven èxits i han collit fracassos, són escoltats pacientment pel Ressuscitat que no reconeixen... A poc a poc, escoltant com Jesús dóna sentit als seus neguits amb paraules de l'Escriptura i escalfa els seus cors, arriben a casa i...: "Queda't amb nosaltres". ¿Què havien captat en aquell misteriós acompanyant perquè li diguin: "No te'n vagis, queda't"? I en partir el pa se'ls obren els ulls... I corren a explicar-ho a la comunitat de la qual fugien decebutos.

Reposar en Jesús

El Senyor ens ha escollit per treballar en la seva Vinya (Mt 20), perquè gaudim i ens realitzem, però també vol que descansem: "...Veniu en un lloc apartat i reposeu

1. MARIOLA LÓPEZ Y PATRICIA HEVIA, *Hacia la ternura. Liberar el amor en una vida célibe*, Cuadernos Frontera Hegian 96, Ed. Frontera, Vitoria 2017, p 44.

2. BENET XVI, *Déu és Amor*, Ed. Claret 2006, p.3.

una estona...” Reposar a la presència de Jesús, reposar en Jesús és allò que refà les fibres desgastades i amoreix el nostre cor de debò. No en va la Terra Promesa del Cel és anomenada el Lloc del Repòs (Hb 4, 8-11) i el Senyor va instituir el Shabbat perquè reposéssim un dia a la setmana i el dediquéssim a la gratuïtat. Alguns textos en aquesta línia:

• **Salm 62(61)**. “Només en Déu reposa la meva ànima, d’ell em ve la salvació..., reposa només en Déu, ànima meva; d’ell em ve tota esperança.”

• **Salm 23(22)**. “El Senyor és el meu Pastor, no em manca res, em fa descansar en prats deliciosos, em mena al repòs vora l’aigua i allí em retorna...”

• **Mt 11,29-30**. “...Veniu a mi els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar... el meu jou és suau i la meva càrrega lleugera...” Jesús ha vingut a alliberar, a aixecar pesos, a facilitar la vida i fer-la més benigna... Perquè Ell és mansuet i humil de cor.

• **Jn 13,25**. El deixeble estimat reclinant el rostre sobre el pit de Jesús és la plenitud de la intimitat i confiança a la que estem destinats els amics de Jesús.

• **Mt 17,4**. “Què n’estem de bé aquí dalt”. L’experiència de la Transfiguració fa viure a Pere un tast de la dolcesa del Cel.

Sobreabundància immerescuda

Una de les coses més sorprenents del Senyor-Jesús és que ha vingut a cercar els pecadors i no els qui ens creiem bons: “...No són els sans els que necessiten metge sinó els malalts, no he vingut a cridar els justos sinó els pecadors...” (Mc 2,17). I ho fa amb sobreabundància de generositat:

• **Lc 19,1-10**. “...Zaqueu, baixa de pressa que avui m’haig d’hostatjar a casa teva...” Aquest imperatiu (“haig de...”) indica que aquesta és la missió que té Jesús de part del Pare: venir a cercar allò que estava

perdut, valorar els que tothom menysvalora, salvar el qui estava condemnat. I aquesta generositat sobreabundant fa canviar Zaqueu.

• **El Fill Pròdig (Lc 15,11-31)**. Aquell fill bandarra que s’ho ha patejat tot, té una sorpresa majúscula quan, esperant una bronca, es troba amb una abraçada immensa i una festa sobreabundant, que creu que no es mereix.

• **La multiplicació dels pans, Canà, la dona adúltera, els obrers d’última hora** són altres mostres de la deu immensa de generositat que brolla de Jesús.

Tota aquesta allau de generositat immerescuda fa que brolli en nosaltres l’agraïment i la disponibilitat: “¿...Com podria retornar al Senyor tot el bé que m’ha fet..?” L’experiència de trobada personal amb Jesús i els seus criteris és com trobar un TRESOR immens, que fa brollar l’alegria i el desig de vendre-ho tot per aconseguir el tresor.

El qui ha trobat el tresor de Jesús, el tresor de saber-se estimat incondicionalment, el tresor de donar la vida, el tresor de la vida fraterna..., se li nota a la cara i irradia goig i amplitud.